

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka peti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60
Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Belokranjska železnica — padla v vodo.

Za včerajšnji list nam je došla naslednja, napol oficijelna brzjavna prepisno:

Budimpešta, 9. julija. V zadevi, radi izpeljave takomenovane dalnatske zvezne železniške proge, se je leta 1906 na podlagi sklepa ministrskega sveta sklenil domenek z nekaterimi ogrskimi bankami, da ustanove konzorcij, kateri prevzame, proti gotovim poznejšim bonitetam, trasiranje in predpripravljalna dela za to takomenovano zvezno železniško prago in da je vladi na prosto voljo prepuščena tozadevna odločitev. Ta konzorcij je trasiral progo, ki bi se odcepila od ogrske reške glavne proge pri Karlovcu in bi tekla nato čez Otočac in Gospič po hrvaškem Primorju do Knina. V novjšem času pa se je pojavil nov projekt, glasom katerega bi tekla ta proga od Bos. Novega skoraj izključno po bosanskem ozemlju in o katerem se je izkazalo, da bi bil ta projekt mnogo racionalnejši in v narodno - gospodarskem oziru mnogo koristnejši. Vlada se je radi tega odločila za ta projekt. Z ozirom na to odločitev vlade so banke izjavile, da se odpovedo vsem, njim iz tega konzorcija pristoječim pravicam. — Ta brzjavna potrjuje v polni meri že pred par tedni prijavljene vesti, da je projekt dalmatinske železnice čez našo Belo Krajino šel po vodi.

Zloraba lece.

Cerknica, 10. julija. Današnji Gospodov dan je duhovščina porabila v to, da je hujskala zoper družbo sv. Cirila in Metoda. Dekan Kunstelj je raz lece agitiral za ustanovni občni zbor »Straže« in zoper slavnost C. M. v Cerknici, češ: »Vsi pridite sem v dvorano (klerikalno), tu bomo častili sv. Cirila in Metoda, tam (na slavju C. M.) pa bo plesal hudič.« Vzlic tej farovski agitaciji se je zbralo na veselici C. M. toliko ljudstva, da je bil slavnosten prostor nabito poln. Prišlo je tudi zelo veliko kmetov in kmetie, vzlic dekanovim grožnjam s hudičem. Nepopisno navdušenje je izval pozdrav gospoda Ribnikarja iz Ljubljane, ki je pojasnjeval pomen družbe sv. C. M. Ostro je tudi prijel protidomovinske klerikalce in konstatiral, da ni nikjer videti dekanovega hudiča. Klerikalna priredba je bila zelo klaverna. Po predstavi so vse svoje udeležence, da bi ne šli na slavnost C. M. naložili na vozove in jih odpeljali proti Rakeku, kjer so imeli čuki čukulado.

Slovenci v Belgradu.

Belgrad, 10. julija. Danes, v soboto dopoldne, se je odbor za sprejem milih slovenskih bratov na srbski ladji »Vardar« odpeljal v Zemun. Med tem se je na savski obali v Belgradu zbrala brezštevilna množica, ki je čakala Slovence. Gostje pa so prispeli v Belgrad šele ob dveh popoldne. Ladja z gosti je prispela v belgrajsko pristanišče med svira-

njem slovenske himne »Naprej za stavo Slave«, ki jo je svirala godba kraljevske garde. Množica, zbrana na Kalimegdanu in na savski obali je pozdravljala Slovence z nepopisnim navdušenjem. Gosta je pozdravil predsednik belgrajske občine Glavinčić in izročil voditeljici dam krasen šopek. Na presrečnem pozdravu se je zahvalil v imenu Slovencev dr. poslanec Strekelj, na kar je belgrajsko pevsko društvo zapelo »Hej Slovani«. Med urnebesnimi kliči »Ura« in »Živeli« z vojaško godbo in pevskim društvom na čelu, je šel sprevod v mesto in so bila gostom odkazana stanovanja. Skupni obed je bil v rastavraciji »Kolarac«. Mnogobrojno občinstvo je tudi tu goste oduševljeno pozdravljalo.

Slovanski kongres v Sofiji.

Sofija, 10. julija. V včerajšnjem posvetovanju kulturnega odseka se je sklenilo, da se vrši vseslovanski znanstveni kongres o vprašanjih slavistike leta 1912 v Pragi, ob priliki Palackejeve slavnosti in ne kakor smo prvotno poročali l. 1910.

Sofija, 10. julija. Tolstoj se zahvaljuje predsedstvu slovanskega kongresa v posebnem pismu. Med drugim navaja v pismu, da ima zaupanje do kongresa, ker pričakuje, da se s tem pride do regeneracije vesoljnega človeštva.

Sofija, 10. julija. Današnja plenarna seja kongresa se je otvorila dopoldne v »Slovanski Besedi«. Navzočih je tudi mnogo dam. Predsednik Bobčev naznani, da je predsedstvu došlo mnogo brzjav in priznavalnih pisem. Tolstoj se izreče brzjavno zahvala za njegovo pismo. Nato se sprejmejo od posameznih odsekov predlagani predlogi in resolucije. Predsednik kongresa izreče nato v imenu zastopnikov vseh slovanskih narodov predsedniku organizacijskega komiteja zahvalo za njegov trud, kakor tudi mestu in bolgarskemu narodu za sijajen sprejem in gostoljubno gostovanje. Dr. Kramar in predsednik Bobčev imata na to še nagovore. Potem se kongres zaključuje.

Sofija, 10. julija. Od kulturnega odseka predlagana resolucija glede ustvaritve medsebojnih zvez med posameznimi slovanskimi akademijami in znanstvenimi društvi, se od kongresa sprejme — in se pozivljajo slovanske akademije in znanstvena društva, da takoj stopijo v ožji medsebojni stik in da naj med seboj izmenjavajo znanstvena dela, podobno, kakor to že delajo nemške in avstro-ogrške univerze.

Sofija, 10. julija. Resolucija glede ustanovitve slovanske gledališke agenture za slovanska gledališča vsebuje: Slovanska gledališka agentura naj preskrbuje vpriporitve posameznih slovanskih gledaliških del, naj varuje koristi in avtorske pravice pisateljev in naj skrbi, da se dela slovanskih pisateljev prevajajo tudi v druge jezike.

Sofija, 10. julija. Glede narodno-gospodarskega medsebojnega stika med Slovani, se predlagajo pred vsem pogosta zborovanja trgovskih in industrijskih organizacij ter pogostoprirejanje razstav.

Sofija, 10. julija. Glede slovanske turistične zveze je sprejel kongres resolucijo, glasom katere naj bi se v vseh glavnih slovanskih mestih ustanovile informacijske pisarne. — Kongres je sprejel nadalje še te-le resolucije: Izvrši naj se čim prej slovanska terminologija glede trgovine in industrije. Pri zborovanjih naj se po možnosti govori v ruskem jeziku. Na srednjih šolah naj se poučuje tudi moderne slovanske jezike. Dalje predlaga kongres bančnemu odseku, da naj deluje na to, da se v najkrajšem času izvrši projekt vseslovanske banke. Glede ustanovitve telegrafične agenture se sklene, da se za sedaj dobi na Dunaju enega korespondenta. Slovencu dr. Bogomilu Vošnjaku se naroči, da naj nadaljuje s sestavljanjem kataloga slovanskih znanstvenih društev. Prideli pa se mu v ta namen poseben komite, ki obstoji iz 3 zastopnikov za vsak slovanski narod.

Sofija, 10. julija. Sprejetim resolucijam so sledili zaključni govori. Med drugimi je govoril tudi slovenski zastopnik Andrej Gabršček, ki je izjavil, da vzpričo nepričakovano hitrem napredku Bolgarske, lahko gredo Slovani bodočnosti z zaupanjem nasproti.

Sokoli v Sofiji.

Sofija, 10. julija. Včerajšnji prihod Sokolov je bil povod za velikan-ske, navdušene ovacije. Vhod Sokolov v mesto, ki so korakali v štiristopih, je bil naravnost veličasten. Občinstvo, ki je bilo nabrano v nepreglednih množicah, je prirejalo Sokolom neprenehoma najpresrečnejše ovacije. Tudi Junake iz Macedonije so presrečno sprejeli.

Sofija, 10. julija. Ob 10. uri dopoldne se je otvoril kongres Sokolov in Junakov. Otvoril ga je naučni minister Mašunov. Pri slavnosti so bili navzoči vsi ministri, en zastopnik dvora, sofijski župan, predsednik Bobčev in druge honoracije. Popoldne so priredili Sokoli javno telovadbo. Jutri se prične velika tekmovalna telovadba.

Vesuv ne bljuje.

Neapolj, 10. julija. »Il Mattino« poroča, da je bila panika, ki je nastala vsled tega, ker je prebivalstvo nekaterih krajev o Vesuvu mislilo, da je Vesuv zopet začel bljuvati, popolnoma neutemeljena. Vesuv prav nič ne deluje; pepel, ki se je pojavil, je dvignil vihar od tal. Tudi observatorij na Vesuvu ne poroča prav ničesar o kakem zopetnem delovanju Vezuva.

Nemiri v Albaniji.

Solun, 10. julija. Voditelj upornih Albancev Rakofčali - Musa, ki je poveljeval uporniškimi četam v bojih pri Stimiliji in Črnjalevem, je bil v Prizrenu usmrčen.

Aviatika.

Dunajsko Novo mesto, 10. julija. Letalne poskuse z letalnimi stroji različnih sistemov je gledala danes številna množica. Deloma so se posamezni poskusi prav dobro obnesli. Oviralo je poskuse le slabo vreme, ki je ves čas kazalo na dež. Nekaj časa je tudi deževalo.

Kretsko vprašanje.

Pariz, 10. julija. Kretsko vprašanje je zelo napeto, ker se ni prišlo do odločitve. Signatarne velesile so izjavile, da bodo takoj izkreale svoje čete, ako se ne bi prepustilo mohamedanskih poslancev k narodni skupščini.

Konec štrajka.

Tropava, 10. julija. Štrajk, ki je izbruhnil v Aninem rovu pri premogokopih poleg Tropave, in o katerem so poročali časopisi, je poravnal. Delavci so odšli zopet na delo.

Shod volilcev v Ljubljani.

Za včeraj ob 11. uri dopoldne je sklical izvrševalni odbor narodno-napredne stranke shod volilcev v »Mestni dom«, na katerem je poročal državni poslanec ljubljanski, g. Ivan Hribar. Zbralo se je veliko število zavednih naprednih volilcev, ki so z največjim zanimanjem poslušali stvarna izvajanja svojega zastopnika. Gospod dr. Ivan Tavčar je v imenu izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke otvoril shod, pozdravil navzoče in pa državnega poslanca Hribarja. Na to predstavi vladnega komisarja dr. Trnovca.

Na to povzame besedo g. Ivan Hribar, ki je izvajal sledeče misli: S cesarsko naredbo je bilo zasedanje državnega zbora odgodeno. In ravno vsled nastalih razmer se mu je zdelo potrebno podati svojim volilcem poročilo o delovanju državnega zbora in o vzrokih njegove odgoditve. Ko je bil sprejet Kramar-Krekov predlog o začasni izpremembi poslovnika, ki naj skoraj popolnoma odstrani možnost obstrukcije, so Slovani upali, da se bo položaj izpremenil. Ker pa slovanske stranke v preteklem zasedanju niso našle izpremenjenega položaja, tedaj so morali iz tega izvajati konsekvence. Ostale so v opoziciji. Glasovale so zoper proračun. In ker so bili tudi soc. demokrati na njihovi strani, je imela vlada le pičlo večino. Rešila jo je »Unio latina«. Če bi vlada te ne imela, ostala bi v manjšini. Pokazalo se je torej, da je vladna večina jako manjha in nezanesljiva. Vlada je to tudi izprevidila, vsled tega tudi ni spravila svojega finančnega načrta v to zasedanje. Lahko se pa zahtevali za svojo uslugo plačilo.

Ker so pa razventega bili tudi razni oziri na laško kraljestvo, se je morala vlada udati ter predložiti predlogo o ustanovitvi laške pravne fakultete. Vlada je računala s tem,

da ne bo težko ustanoviti laške pravne fakultete, ker se je zanašala, da soc. demokrati ne bodo nasprotovali. Mislila je, da bo imela zanesljivo večino. Veliko premalo je pa računala z Jugoslovani, ki so že lansko leto sklenili, da onemogočijo ustanovitev laške pravne fakultete, če se obenem ne ustanovi v Ljubljani slovenska pravna fakulteta. Vlada se pa na to ni ozirala, temveč si je z Italijani in Nemci dogovorila kompromisno formulo. Po tej formuli se ima ustanoviti laška pravna fakulteta provizorično za štiri leta na Dunaju. Potem bi se moral skleniti nov zakon za premestitev te fakultete v kako mesto, v takozvanem »italienisches Siedlungsgebiet«. Nemci so začetkom nasprotovali temu predlogu, le kršč. socialci so bili za to. Liberalni in nacionalni Nemci so se še le pozneje izpreobrnil. Le nekaj jih je ostalo trdnih ter so nasprotovali tudi Trstu kot sedežu laške pravne fakultete, ker Nemci žele dobiti Trst v svoje roke. Nemci tega ne skrivajo in uravnavajo tudi svojo politiko po tem. Ker torej Nemci niso bili s tem zadovoljni, je vlada stopila v dotiko z nemško-nacionalno zvezo. Toda pri tem se je Slovanom nekaj odkrilo. Vsi vemo, da se v Avstriji vlada proti Slovanom — zdaj smo pa zvedeli, da naša vlada ne dela samostojne politike, temveč da se ji predpisuje od zunaj. Dr. Hohenburger je bil tako nepreviden, da je ob tej priliki povedal, da je nemški sistem v nevarnosti. In če ta pade, pride drug, ki bode morda Slovanom prijaznejši. Nekateri poslanci »Slovan-ske Enote« so bili do zdaj še na strani vlade ter bili mnenja, da imajo Italijani prav tako pravico do svoje fakultete, kakor drugi narodi. Po tej Hohenburgerjevi izjavi so pa prišli tudi ti do prepričanja, da je laško vseučiliško vprašanje postalo politikum prve vrste. Zato so našli tudi jugoslovanski poslanci pri vseh poslancih »Slov. Enote« pravo razumevanje. Na to je poslanec pojasnil nekoliko zgodovino vseučiliškega gibanja. Leta 1902. se je v Ljubljani ustanovil vseučiliški odsek, v katerega sta bila razven drugih korporacij povabljeni tudi kranjski deželni odbor in zastopniki profesor-skega kolegija ljubljanskega semenišča. Ti poslednji se pa niso odzvali povabilu.

Ta odsek je začel prvi sistematično delovati. Deputacija tega odseka je šla pod gubernikovim vodstvom na Dunaj. In edini minister Hardt je prav razumeval naše kulturne težnje. Ob tej priliki je rekel Hardt deputaciji, da morajo Slovenci dobiti svoje vseučilišče. Takrat še niso bili vse pogoji. Vseučiliški

profesorji morejo postati le tisti, ki so že kot profesorji ali docenti delovali na kakem drugem vseučilišču. »Taki pa Slovenci še nimate,« je rekel minister, »zaradi tega Vam hočem iti na roko«. In res je minister izposloval potrebne stipendije za izobrazbo slovenskih docentov. To je bila prva vesela vest, ki je bila do zdaj tajna. Ker je pa stvar že dozorela in ker se je o tem že govorilo, ni več vzroka o tem molčati. Tako so Slovenci že vse pripravili za bodočo slovensko vseučilišče. Slovenski učenci so dobili državne podpore ter se v to svrhu izobraževali v Berlinu, Parizu in Londonu. Spisali so tudi potrebne habilitacijske spise, o katerih so se merodajni krogi jako pohvalno izrekli. Ko so torej Slovenci že natihome pripravili tla za svoje vseučilišče, je postavila vlada laško pravno fakulteto na dnevni red drž. zbora. Če vlada priznava Lahom pravico do lastnega vseučilišča, ne more gluha ostati za naše zahteve. Po štetju nas je najmanj 500.000 več nego Lahov. Poleg tega pridejo pa v poštev tudi Hrvati v Istri in Dalmaciji. Za našo zahtevo stoji več nego dva milijona državljanov, za laško samo 700.000, ki še razventega nikjer kompaktno ne bivajo, samo na Južnem Tirolskem.

Pozneje je »Narodna zveza« izvolila poseben odsek. Ta bi moral formulirati naše zahteve. Razmere so bile pa take, da se ni vršila nobena tozadevna seja. Še le zdaj je govornik nameraval sklicati ta odsek. Ker je bila pa večina odsotna, je »Zveza jugoslov. poslancev« sklicala tozadevno sejo. In v dveh dolgih sejah je Zveza formulirala svoje predloge, ki naj bi se predložili »Slovenskemu klubu«. Do tega pa ni prišlo. Ustanovil se je potem skupni vseučiliški klub, v katerem so prišli v posvetovanje predlogi »Zveze jugoslovanskih poslancev«. Prvi predlog je meril na to, da se zagrebškemu vseučilišču dovolji reciprociteta in sicer samo za Slovence in Hrvate. S tem se je hotelo vladi olajšati stališče. Sicer se je pa hrvatska vlada že izjavila, da hoče vse pripraviti, da se omogoči reciprociteta.

Pozvale so se tudi deželne vlade in namestništva: kranjska, štajerska, koroška, tržaška, dalmatinska, naj se o tem izrazijo. Edini tržaški namestnik, princ Hohenlohe, je odgovoril in sicer menda ugodno. Kranjski deželni vladi i. dr. se ni zljubilo odgovarjati. V drugem predlogu se je izražala želja, naj se ustanove v Pragi slovenske docenture za predmete vseh treh pravniških državnih izpitov. V tretjem predlogu je bilo pa rečeno, naj se vsaj v desetih letih ustanovi v Ljubljani slo-

venska pravniška fakulteta ter prenese potem omenjene docenture iz Prage v Ljubljano. V skupnem klubu so tem predlogom vsi pritrdili, dosegla se je popolna sloga. Sprejelo se je razventega k drugemu predlogu še to, naj se ustanove slovenske docenture razven v Pragi tudi še v Krakovu. Tudi zoper to ni bilo od nobene strani pomisleka. Sprejel se je pa tudi četrti predlog, ki je izšel iz »Slov. kluba«. V tem predlogu se zahteva od vlade, da se mora v zakonu o laški pravni fakulteti izreči, da vlada ne bo prenesla laške pravne fakultete v kako mesto na Primorskem. »Zveza jugoslov. poslancev« je nekaj časa ugovarjala temu predlogu, ker bi se s tem svoj položaj le obtežila. Razmere bodo morda čez štiri leta za Slovane ugodnejše. Sicer so pa bili Jugoslovani po vsej pravici zoper to, da bi bil sedež laške pravne fakultete na Primorskem — torej v Trstu ali Gorici, ker teh mest vendar ne moremo smatrati za »italienisches Siedlungsgebiet«. — Vendar je bil z večino enega ali dveh glasov sprejet tudi ta predlog.

Prej omenjene tri želje in kot četrti predlog, ta zahteva, se je predložila ministrskemu predsedniku baronu Bienenrthu.

Baron Bienenrth je zahteval, naj se mu zahteve predložijo pisмено, kar se je tudi zgodilo. Ministrski predsednik je imel oficieleen odgovor že pripravljen. V tem odgovoru je sporočil, da vlada noče spravljati kulturnih zahtev enega naroda v zvezo s kulturnimi zahtevami drugega naroda. Pozneje je pa pripravljena uvaževati te želje. O tem se je izdal oficieleen komunike. V tem komunikeju pa vlada že danes prizna, da so dani vsi pogoji za laško pravno fakulteto, kar se pravi, da ti pogoji niso dani za slovensko pravno fakulteto. Na to je dal govornik vladi izkaz vseh bodočih slovenskih docentov, iz katerega je razvidno, da so vse docenture za pravniško fakulteto pripravljene. Ko sta predsednika to vladi naznanila, smo videli, pri čem da smo. Vlada je hotela predvsem imeti naše glasove, potem je pa hotela še le z nami — razpravljati. Laški zahtevi bi se ugodilo — naša zahteva bi bila pa odložena ad kalendas graecas. Toda Jugoslovani so se namenili z vsemi močmi preprečiti ustanovitev laške pravne fakultete ter prisilili vlado, da se resno pogaja z nami. V »Zvezi jugoslovanskih poslancev« ni bilo začetkoma posebnega veselja za obstrukcijo. Ko so pa izvedli odgovor barona Bienenrtha, so bili vsi mnenja, da je umestna edinole obstrukcija. Lahi niso dobili svoje fakultete, in vlada je morala odgoditi državni zbor. De-

loma so pripomogli tudi Poljaki. Sicer bi pa vzlie temu Jugoslovani tudi dosegli uspeh, ker so bili pripravljene vstrajati do skrajnosti in naj bi stalo še toliko fizične moči. Ta složno vožena obstrukcija je dosegla, da je bila ustanovitev laške pravne fakultete odložena. Državni poslanec pl. Kozłowski je rekel v »Poljskem klubu«: »Slovensko obstrukcijo ni bilo težko odstraniti, ko bi se bilo vpoštevalo skromne slovenske zahteve.« In če smo samo to dosegli, da smo odprli Poljakom oči, smo dovolj dosegli. V jeseni bo vsled tega morda popolnoma izpremenjen položaj, ki bo morda omogočil, da bomo tudi mi dosegli to, kar po pravici zahtevamo.«

Bienenrthova izjava je odprla nam vsem očem, da vemo, kakšen sistem vlada v Avstriji. Komentar k tej izjavi je pa podala današnja »Neue Freie Presse«, ki poroča, da je baron Bienenrth izjavil, da ne namerava izpremeniti dosedanjega sistema. To se pravi: Baron Bienenrth hoče še vnaprej vladati v proti slovan-skem smislu. Če pa pri tem ostane, tedaj bo slovenska opozicija jeseni ravnatoka močna, morebiti se pa celo še okrepeča. Jugoslovani bodo posegli k najskrajnejšim sredstvom. Kramar-Krekov zakon je izgubil meseca decembra svojo veljavo. In veliko vprašanje je, če bo vlada dobila večino za definitivno izpremembo poslovnika. Najbrže ne dobi te večine, če ostane vlada pri tej izjavi. Pri nas se ne vlada od znotraj, temveč od zunaj. In kljub temu merodajni krogi ne uvidevajo, kam stremi sedanji sistem. Mi plačujemo največ davkov, mi smo državo ohranjujoč činitelj. Če bi Avstrija nas ne imela ob Jadranskem morju, bi ne bila danes več velevalst. Kdor ima oči, ta vidi; kdor je pa udarjen s slepoto, ta najbrže noče videti. Velikonemško gibanje teži za tem, da izvede testament Bismarka, da pridobi Trst, da ne zavlada pri nas Avstrija z nemškim jezikom, temveč pruski orel. Toda mi še nismo tako daleč, da bi vrgli puško v koruzo. Mi ne moremo biti bolj papeški, nego je papež. Mi se borimo v prvi vrsti za ohranitev slov. naroda. V tem boju so vse slovenske stranke složne. In v tej slogi moramo zmagati. Priti mora čas, ko bo onemogočena vsaka protislovan-ska vlada, izvršiti se mora proces, ko bo prišla v Avstriji do odločilne veljave večina njenega prebivalstva — Slovani.

Burno odobravanje je sledilo temeljitemu izvajanju našega dičnega in neumornega zastopnika.

Na to se je oglašil k besedi dež. poslanec g. dr. Triller ki je rekel, da so se volile lahko prepričali, da je naš poslanec vedno stal na braniku slovenskih pravic s tisto ener-

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti.

Trdno in sladko je spal Angelik v zeljarskem sodu, in tudi dež, ki je začel zjutraj padati in mu je pral iz soda moleče noge, ga ni mogel prebuditi. Bil je že dan, ko se je začel Angelik preobračati in odpirati oči, a minulo je še precej časa, predno se je do dobra zavedel, kje da je in kaj je vse preživel v pretekli noči.

Na bližnji cesti je hodilo že mnogo ljudi sem in tja in Angelik je uganil, da se mora požuriti.

»V kloštru me gotovo že pogrešajo in čisto gotovo bodo moj skrivnostni odhod naznanili policiji. Treba je, da pridem hitro iz te kute, drugače me zalotijo in potem — oh, potem bi zopet pela palica patra Špinače, da bi bilo joj.«

Ko na cesti ravno nikogar ni bilo, se je splazil iz soda.

»Ta dež, ta grdi dež! Pa nič ne pomaga, — iti moram.«

Angelik je potegnil kapuco čez glavo in jo je pogumno udaril proti mestu. Namenjen je bil na Stari trg, da si preskrbi hlače, ki so bile v tem trenutku največja njegova skrb. Ko je prišel na Breg, je videl na uri

šentjakobski, da je že deset in to je še pospešilo njegove korake, kajti prešinil ga je strah, da ga policija že išče in da je izgubljen, če se hitro iz kapucina ne izpremeni v civilnega človeka.

Ustavil se je koj pri prvem starinarju in vprašal za hlače.

»Potrebujem jih za nekega reveža, ki je bil hudo bolan. Tak revež je, da je moral zadnje hlače prodati, samo da je zdravila kupil.« Tako je pripovedoval Angelik med tem ko je starinar smel hlače in jih pred njim razprostiral.

»Take velikosti je ta revež, kakor sem jaz. Blagi mož, Vi bi storili zelo dobro in zaslužno delo, če bi hlače darovali. Nebeški oče bo to zapisal v zlate bukve, kjer ima zapisane samaritance in njih dobra dela in na sodni dan Vam bo to gotovo prav prišlo...«

Angelik bi bil hlače rad zastonj dobil, toda starinar, na katerega je naletel, ni bil v veri nič prav trden in je očitno kazal, da nima pravega spoštovanja pred kapucini.

»Veste gospod,« je dejal, »do sodnega dne pa jaz ne bom čakal na plačilo za par hlače. Sploh pa znesejo babnice kapucinarjem toliko denarja, da bi Vi te hlače že lahko plačali.«

»Oh, mož, kaj govorite,« je vzkliknil Angelik, v katerem se je

oglasil kapucinski duh s tako vne-mo, da je pozabil, kako se mu mudi. »Oh mož, Vaše besede niso krščanske. Kapucini smo reveži vseh revežev. Kar blagi ljudje Bogu darujejo, to razdamo vse revežem in bolnikom. V uboštvo živimo, v strašnem uboštvo. Stradamo, ljubi mož, stradamo! Iz pajkov delamo klobase, da sploh kaj mesnega vžijemo...«

Starinar pa se še ni dal omehčati, še smejal se je Angeliku porogljivo in nekrščansko. Obenem pa je tudi začel hlače hladnokrvno pospravljati, da bi brezplodnemu besedičenju konec naredil. To je Angeliku poklicalo vspomin, da ne sme tratiti časa, in ga napotilo, da je vzdihuje odšel starinarju zahtevani denar.

Zdaj je v Angelikovi duši nastala nova velika skrb, kje namreč naj dobi priliko, da sleče kuto in obleče hlače ter obuje čevlje, ne da bi to kdo zapazil. V Pasji ulici, kamor je bil spravil Adelgundo, je bilo to nemogoče, drugega primerne kraja pa ni vedel. Stisnil se je k bližnjim hišnim vratom, kajti bil je že tako premočen, da je kar teklo od njega, in ni vedel, kam bi se obrnil. Zbe-gano se je naokoli oziral, kakor maček, kadar grmi, in v duhu govoril grde framazonske besede, ker mu nič pametnega ni prišlo na misel.

V tem težkem, mučnem položaju, je naenkrat videl, da je zavil v uli-

co, kjer se je skrival mož pravice, služabnik gosposke s sabljo ob boku, pravi pristni policaj. Angelika je prešinila taka groza, da je začel šklepetati z zobmi. Kakor brezumen je planil v vežo in zaloputnil vrata. Potem pa je obstal, kakor okamenel in ni vedel, kaj bi storil, in je ves vrtoglav čakal, kdaj ga prime roka postave.

V tem hipu je prihitela iz kuhinje sključena, brljava ženica gledat, kdo da je zaloputnil vrata, in zdaj je Angelik mislil, da ni zanj nobene rešitve.

»Zunaj policaj — tukaj stara baba — oh, nebeški oče, ti ki se še čisto tujih ljudi usmiliš, še Judov in psoglavcev, daj, usmili se še mene, ki sva vendar znana, saj sem tvoj služabnik, četudi ne eden najvrednejših.« Tako je Angelik skesano in obupano vzdihoval, ko se mu je bližala stara ženica in mu ponižno poljubila roko.

»O, prečastiti oče — kaka čast za našo hišo — o, jaz bi bila srečna, če bi jim mogla kaj postreči — koga pa iščejo?«

Angelik je med tem slišal, da je policaj šel mimo hiše, ne da bi se ustavil, in odvalil se mu je kamen od srea. Kar oddahnil se je in zopet dobil sam sebe v oblast.

(Dalje prihodnjik.)

žijo, s tisto žilavostjo, ki je prešla že takorekoč v pregovor. Ta zasluga je pa temvečja, če pomislimo, da je prebil naš poslanec ravno v poslednjem času težko bolezen. Brzdal je to bolezen, bojeval se je zoper njo. In danes ga vidimo med seboj zdravega, čilega. Danes izjavljamo, da naša napredna Ljubljana ne more in ne bo živeti brez župana Hribarja. Naša sveta dolžnost je, da izrečemo neumorno delavnemu poslancu g. Hribarju svojo iskreno zahvalo in neomejeno zaupanje. Bog ga živi!

Gromovito ploskanje in pritrjevanje je sledilo temu govoru, ki je segal globoko v srce navzočim volilcem, ki znajo ceniti delovanje našega nenadomestljivega župana. Na to konstatira g. dr. Kokač, da so v tem oziru nastopili enotno vsi jugoslovanski poslanci, ter predlaga, naj se izreče zahvala združenim jugoslovanskim delegacijam.

Na to se je enoglasno izrekla zahvala in zaupanje drž. poslancu g. Ivanu Hribarju in zahvala združenim jugoslovanskim delegacijam, na kar je predsednik g. dr. Ivan Tavčar zaključil shod.

»Slovenska Straža«.

Oj to razočaranje. Cel mesec so klerikalci tolkli ob reklamni boben za svojo »Stražo«. Kričali so na vsa moč in klicali ljudi skupaj, vso deželo so preplavili z listi in letaki, fajmoštri in kaplani so agitirali, zadnja kravja dekla je dobila povabilo — nazadnje pa taka revščina! Ob polu 10. dopoldne se je začel v razupitem »Unionu«, tem katoliškem templju živinskega pijančevanja, ustanovni občni zbor »Slov. Straže«. Na odru so sedeli pevci znanega škričnelj ferajna »Ljubljana«, ki sicer ne znajo dosti peti, zato pa note narobe drže. V dvorani je sedela lepa zbirka kmetskih obrazov. Ženske so se vsedle na evangelijsko stran, moški pa na drugo, vse v lepem redu, kakor v cerkvi in tudi zevali so kakor pri maši, kajti razočarani so bili vsi. Kdo ve, kake imenitosti so pričakovali, pa so ućakali tako strahovit dolgčas in tako prazno čenčanje. Navzoćni so bili tudi vsi tisti, ki imajo pri klerikalcih službe, in so morali priti, pa tudi vsi tisti, ki bi radi dobili kako službo pri klerikalcih. Druga obćinstva ni bilo nič. Kot reprezentanta klerikalne inteligence sta bila navzoća dva vzorna znaćajnika, nadučitelj Cepuder in nadučitelj Jeglič. Ta se je kazal, kakor časih, ko se je drznil hoditi v glavarijevo ložo v gledališču, iz katere pa ga je Šuklje prav neprijazno spodbil. Na balkonu so bile većinom ljubljanske ženske, med njimi tudi tiste, ki se jih vidi na vseh priredbah v »Unionu«, posebno na znanih katoliških balih, in pa različne Marijine device. **Nikjer pa ni bilo videti žena in hćera katoliških prvakov.** Te so vse lepo izostale, prav kakor bi jih bilo sram te družbe, ki se shaja na pozive njihovih moć. Znaćilno je, da ni bilo videti ne enega čednega ženskega obraza. Zborovanje je otvoril, vikar Smolnikar, na kar se je dr. Pegan kar sam imenoval za predsednika. Bombastićno je pozdravljaj zlasti »velikega zmagovalca, ki ravnokar prihaja z bojišća« in je pokazal na — Gostinćarja. Predstavil je potem dr. Korošća, pohvalil česke agrarce in potem proslavljaj dr. Šusteršića, kakor kak madžarski Korteš svojega kruhodajalea. Ker je dr. Korošć v Ljubljani neznan in ker so čedni kaplanje gotovim ženskam jako simpatićni, je naravno, da se je zbrano ženstvo najbolj zanj zanimalo. Kar jim je povedal, jih je seveda malo zanimalo, saj ni bilo v celi dvorani 25 ljudi, ki bi jim bilo res mar za slovenski boj ob meji. Kakor vselej, kadar bi klerikalci radi denar imeli, tako tudi sedaj kriće: naj bo kdo kakršnegakoli mišljenja, vsakega sprejememo z veseljem, samo da bo z denarjem podpiraj klerikalizem. Tudi dr. Korošć je te strune ubiral, pa ne bo nikogar preslepil, ker ve vsak, da je bolje denar v vodo zagnati, kakor ga dati klerikalcem. Urednik Štefe je častil dr. Pegana kot prvega ustanovnika »Straže« in je predlagaj, naj se volijo za moške dr. Dermastja, dr. Tomažić, Kuhar, Gajšek, Koćmur in Kregar, za ženske

pa gospe dr. Peganova, Manfredo, Jarćeva, Terseglavova, Klemenćićeva in neka gospodićna Roćjeva. Napadaj je družbo sv. Cirila in Metoda, psovaj »Slov. Narod« in mogoćno zatrljevaj, da so klerikalci navajeni zmagovali. Za »Danićarje« je neki Marko Natlaćen tlačil skupaj neke fraze o kulturi, o kresovih in o obstrukciji. Gostinćar je proglasil ta shod za zgodovinski dogodek, je pripovedaj o tepcih na Korošćem in o obstrukciji na Dunaju ter napadaj socijalne demokrate. Konćno se je dr. Pegan zopet sprožil in napadaj družbo sv. Cirila in Metoda, česć, da je družba kriva, ker so danes v Šiški liberalci napadli lokal, kjer je bilo zborovanje »Straže«, tako da so morali žandarji klerikalce varovati. Strašno je bil tudi hud, ker so liberalci v Šiški zahtevali, da se mora sneti klerikalcem na čast razobešena zastava in povzpelj se je do genijalne trditve, da ni bilo liberalcem za snetje zastave, nego za to, da izgine — križ! Na take oslarije dr. Pegana se ni vredno ozirati. Pać pa je treba nekaj drugega pribiti. Pegan je rekel, da denar, skupljen na nedeljski slavnosti družbe sv. Cirila in Metoda, je šel v žepe gotovih ljudi in da družba ne bo od tega denarja nič imela. Tu se pa šala neha. **Pozivljemo dr. Pegana, da to svojo dolžitev utemelji in dokaže** in sicer takoj, jasno in nedvomno. Potem bomo govorili dalje! Svojo govoranco je zaključil Pegan s povabilom, naj pridejo udelećniki zborovanja na veselice na Vić in v Šiško in obetal, da se bodo imeli »ćisto domaće«.

Andrettove klobase in strup v klobasah

Obćinstvo se splošno veseli, da je zadelo Andretta roka pravice in da ga je sodnija obsodila radi ponarejanja klobas na en mesec zapora, oćir. 300 K globe. Ljudstvo pravi, da bi se ponarejalec živil ne smelo dati denarne kazni, marveć najstroćji zapor. Ubijalec, ki umori enega ćloveka, se je pregrešil samo nad enim življenjem, ćlovek pa, ki prodaja za drag denar pokvarjena in morda celo zdravju škodljiva živila, lahko oškoduje tudi već sto ljudi, da bi ljudje takoj pomrli, zadostuje, da dobe želoćni in ćrevesni katar in na tem lahko leta in leta ali pa do smrti bolehaćo. Osobito strup, ki nastane v pokvarjenih klobasah, je eden najhujših. Dokazano je, da se pokvarijo klobase, katerim je primestana moka, še veliko hitreje. Andretto pa je bil ravno radi tega obsojen, ker je primestajval klobasam moko, ker je pri safaladah in frankfurtarih nepostavno in kaznjivo. Specifićen strup pri klobasah, ki provzroća takozvano bolezen »botulizem«, kaj posebno rad nastane v klobasah, v katere so zmešane prav lahko razpadajoće živalske snovi, osobito kri, kakor tudi v onih, ki so mešane z moko. Ta strup se razvije naglo, ako se s klobasami previdno ne ravna, n. pr. ako se klobase vroće pobere iz lonca in se jih vse skupaj na kup zmeće, ne da bi se jih pravilno shladilo. Botulizem, ali zastrupljenje vsled klobas, je opazovati kaj posebno koncem spomladaj, ali zaćetkom poletja, ko se prodajaćo ali slabe klobase, ali pa predelava vanje gnijlo, smrdljivo meso, ki bi se sicer težko spravilo v promet. Botulizem nastane navadno 24—36 ur po ućizvanju klobase. V prav hudih slućajih ljudje tudi umrjećo in sicer je v takih slućajih 40—50 % bolnikov neozdravljivih. Prav dobro bi bilo, da bi se javnost o takih vaćnih vprašanjih natanćneje poućila. Sedaj, ko je Andretto radi ponarejanja klobas sodnijsko kaznovan, je pać potrebno, da smo previdni pri nakupu in ućizvanju klobas.

Razne stvari.

* **Pri pogrebu od strele ubita.** V cerkev kraja Nantiat na Francoskem je udarila strela, ko so se ravno vršile pogrebne molitve, ter ubila neko 16letno deklisko.

* **Napaden ćeški igralce.** V Praći je nek, najbrće blazen ćlovek, napadel 74letnega ćeškega igralca Henrika Mošno ter ga parkrat udaril s palico.

* **Nevaren divji lovec.** Blizu Poćuna je zalotil lovski ćuvaj Palffyjeve grašćine Gvido Gruber, v gozdu divjega lovea Ludovika Pucherja. Pucher pa je Gruberja ustrelil kakor zajca.

* **Gledališća igra proti Werkerlu.** V Mali Pešći je neka gledališća družba vprizorila igro z naslovom: »En dan v Wekerlejevi koloniji«. Pri premijeri se je pa pokazalo, da se avtor krvavo norćuje iz Werkerleja in Szerenja. Nadaljne predstave je policija prepovedala.

* **Prehuda žena.** V Lišavi sta se sprla zakonska Bohunek. Pri tem je vrgla žena svojemu moću železen lonec s tako moćjo na glavo, da se je mrtev zgrudil.

* **Ne gredo na lim.** Interesantna epizoda se pripoveduje iz neke garnizije v Srednji Nemćiji. Za divizionarja imenovani general pride v civilni obleki v svojo novo garnizijo. Precej debel ni ravno delaj utisa kakor vojak. V divizijski pisarni vpraša pisarja, ki ga je zelo nezaupno gledaj, po oficirjih generalnega štaba in po divizijskem adjutantju. Gospodje niso bil navzoći. »To mi je neljubo«, pravi eksceleńca, »moram z gospodi takoj govoriti. Sem novi divizionar.« Pisarniški podćastnik mu prav prijateljisko potrka na hrbet: »Ne, prijatelj, ne bo nič. Tu ne pojdemo na lim kćpniškega stotnika.«

* **Osveta.** Novoimenovani ućitelj Pitz v Albersndorfu pri Dunaju, je zapisal v uradno spominsko knjigo neugodno kritiko o svojem predniku, ućitelju Trubki. Ko je Trubkov sin, poštni oficijant na Dunaju, izvedel za to, je takoj šel v Albersdorf, da kaznuje obrekovalca svojega oćeta. Ko je mladi Trubka dobil ućitelja Pitzga, ga je najprej opsovaj, nato pa dvakrat z revolverjem ustrelil nanj, ne da bi ga zadel. Nato sta se moća spoprijela ter se začela premetavati, naenkrat pa jima je zmanjkalo tal, in sta oba padla v temno klet. Oficijant je pobegnil.

* **V cerkvi zgorela.** V župni cerkvi v Frideku se je zgodila grozna nesreća. 70letna Hedviga Mikolaš je postavila na tla pred oltarjem gorećo svećo ter klećaje molila. Pri tem je pa skoraj gotovo zaspala. Naenkrat so zaslišali iz cerkve klice na pomoć. Stara žena se je valjala po tleh vsa v plamenu. Ljudem se je posrećilo ogenj pogasiti, vendar je bila pa žena že tako oćzana, da je kmalu na to v groznih bolećinah izdihnila.

* **Denarno pismo s 17.000 kromami izginilo.** Pri odpiranju poštne vreće z vrednostnimi pismi je poštni urad v Moravski Ostravi konstatairal, da manjka pismo s 17.000 K, katero je odposlala tvrdka »J. & J. Kohn na Dunaju. Ker je bila poštna vreća pravilno zaprta, sumijo, da je tat kak pošni uslužbenec.

* **Osumljen zavratnega umora.** V kopališču Monte Catini so aretirali francoskega barona Derlinge, ker ga sumijo da je na Južnem Francoskem izvršil iz dobićkarije zavraten umor.

* **Škandalozna afera v Parizu.** Javnost se obširno bavi z najnovejšo parišćo škandalozno afero, ki se tiće bankirja Rochette. Radi podtaknjenih nerednosti so ga namreć leta 1908. aretirali kljub vsem protestom in kljub temu, da se nobeden njegovih vlagateljev ni mogel pritoćiti. Preiskava se je vlekla do letos. Zdaj je pa naenkrat njegov zagovornik odkril, da so v to afero zapleteni trije spletkarji in sicer prefekt parišće policije, nek komercialni svetnik in nek bankir, ki so si vzeli za nalogo unićiti Rochetta.

* **Državni pravdnik obsojen zaradi izsiljevanja.** Apelacijsko sodišće v Orleansu je obsodilo po desetdnevni obravnavi državnega pravdnika Duranda iz Montargis zaradi izsiljevanja v desetmesećno jećo. Već mešćanov v Montargis je dobilo pisma, v katerih se jim sporoća, da se jih je zaradi kaznjivih dejanj pri državnem pravdniku denunciralo. Konćno se je izkazalo, da je Durand sam dotićna pisma pisaj, da izsilil denar.

Sokol II.

V idilićno-krasnem Hribarjevem gaju je bilo vćeraj cel popoldne in ves većer prav živahno; nad 1500 ljudi je tja prihitelo na veselico Sokola II. Trnovsko-krakovski Sokol si je pridobil v kratkem času svojega obstanka iskrenih simpatij v vseh slojih ljubljanskega obćinstva. To je popolnoma naravno: saj je to sokolsko društvo že od svojega zaćetka pojmovaj in še pojmuje svojo sokolsko nalogo resno in vsestransko. Zato si je priborilo že prav ugledno ime in splošno spoštovanje. Da to spoštovanje in to dobro ime v resnici zaslući, o tem smo se do dobra mogli preprićati na veselici v Hribarjevem gaju. Zanimala nas je seveda v prvi vrsti telovadba. Smelo lahko trdimo, da smo tako lepo telovadbo malokje videli. Vse toćke so prićale o izredni sokolski vneim telovadcev, o resnem stremljenju in o pravem pojmovanju sokolske telovadbe, ter o veliki izurjenosti. Oćarale so nas precizno izvajane proste vaje, divili smo se tećavnim in lepim vajam na orodju, prav posebno pa nas je navdušil vzorno disciplinirani in prav mnogoštevilni narašćaj. Krona vsemu je bila krasna skupina.

Po telovadbi se je razvila na veselićnem prostoru prav živahna in vesela zabava. Napredni abiturijentje so si z veselice gotovo odnesli preprićanje, da smejo kakor doslej, tudi še vnaprej računati na odkrite simpatije naprednega kranjskega mešćanstva.

Mizarska zadruga v Ljubljani.

Vćeraj dopoldne ob 10. uri je imela »Mizarska zadruga v Ljubljani« svoj redni obćni zbor. Zborovanje otvori zadrugaćni naćelnik g. Ferdo Primožić. V nadaljnjem svojem govoru izraća željo, da bi tisti faktorji, ki so v prvi vrsti poklicani, da bi varovali koristi zadruge, bolj delovali za obrtni stan. Upa, da se prićne v »Zvezi obrtnih zidrug« živahnejše delovanje. Poleg velikega kapitala, velike obrti in organiziranega delavca je najvećji sovražnik obrtnika stanovska nezavednost. Ako zadruga ne more zabelećiti posebnih uspehov, ni tega kriv njen naćelnik, kakor tudi ni kriv, da se pri oddaji mizarskih del ni uvaćevalo ponudb onih mojstrov, ki so ćlani zadruge. Poziva k tesni zvezi, kajti le, če bodo obrtniki skupno nastopili, bodo tudi kaj dosegli. — Iz tajniškega poročila je posneti, da je šćla zadruga l. 1909 47 ćlanov, 112 pomoćnikov in 55 vajencev. Blagajnišćko poročilo izkazuje 388 K 50 v dohodkov in 178 K izdatkov. V blagajni se nahaja 334 K 90 v. — Na predlog g. Roćjine se skleńe, da zaprosi zadruga deželni obrtni zavod, da ji izposluće prostor na Dunajski cesti, v hiši, kjer je bil kinematograf Pathé. Tam bi ćlani mizarske zadruge razstavili svoje izdelke, da tako seznanijo obćinstvo s svojimi proizvodi. — Magistratni svetnik g. Sešek, kot zastopnik obrtne oblasti izraća željo, da bi obrtni pospeševalni urad postopal vedno sporazumno z zadrugami. — Konćno se še skleńe, da se vrši preskuńnja za vajence 11. avgusta t. l.

Za kratek čas.

Trgovski sotrudnik: S ćim Vam morem postreći?

Stranka: Anga tacea tića, k se na rekele prpne.

Trgovski sotrudnik: Sokolski znak najbrć ne bo za Vas! Ali želite morda orlovski znak?

Stranka: No, naj pa daja orla.

Trgovski sotrudnik: Kaj ste Vi pri Orlu?

Stranka: A ne, pr Puntigam za hlapca.

Trgovski sotrudnik: Pa le pristopite k Orlom; Vi ste kakor nalašć zanje.

Indajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslavćek.

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštne povzetje
Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 kron. 2073

Razne prevode

iz nemščine v slovenščino
iz slovenščine v nemščino
iz drugih jezikov v slovenščino
in iz slovenščine v druge jezike

Naslov v upravnstvu „Slov.
Naroda“

Usojam si vljudo opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z omejeno zavezo

v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4 % z 1 1/2 % na amortizacijo ali pa po
5 1/4 % brez amortizacije; na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštno hranilnice račun št. 828.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Ravnotam menjalnica:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— **Eskontira** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi
pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavnica:
K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni zaklad:
K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po
4 1/2 % čiste. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vsah vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

.. Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

.. Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vso
svojo močjo. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/4 % brez odbitka; nevzdignjene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posola na zemljišča po 5 % obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
hranilnike, v podporanje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditno društvo.

4

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklone zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovenski
banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
domač slovenski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je postavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

.. Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamčijo za popolno varnost. ..

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.
Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.
Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.
Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.
Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

1

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: »Svoji
k svojim!«
Osamosvojimo se na
narodno - gospodar-
skem polju!
Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlač-
nost, obzirnost in ne-
doslednost, ki se čim
huje nad nami mašču-
jejo, morajo izginiti.
Osvobodimo se tujega
jarma!

